

V nebesih sem doma (G 759, SG 539)

Besedilo pesmi je napisal blaženi škof Anton Martin Slomšek, melodijo pa je zložil duhovnik in glasbenik Gregor Zafošnik.

Izpoved „v nebesih sem doma“ nas spominja na apostola Pavla. On pravi, da je naša domovina v nebesih, od koder pričakujemo našega Odrešenika Jezusa Kristusa (Flp 3,20). V pismu Kološanom pa poudarja, da smo bili s krstom v Kristusu že obujeni (Kol 2,12). Zato moramo iskati tudi to, kar je zgoraj (Kol 3,1). Kristjan torej lahko gleda na smrt v upanju, da mu drugi svet ni tuj. Kdor je bil v tem življenju v veri povezan s Kristusom, svojim bratom, in Boga častil kot svojega Očeta, se bo v smrtni uri podal na pot domov, na kraj, kjer mu je pripravljeno trajno bivališče (2 Kor 5,1-10). Ta misel je rdeča nit skozi vso pesem in stoji na čelu sleherne kitice. Ostali deli kitic so pojasnilo tega.

Prva kitica poudarja, da to vero oznanjuje vse stvarstvo. V naslednji kitici se pevec potem začne zavedati posledic. Upanje, da smrt ni le konec, temveč tudi začetek novega in večnega življenja, bo seveda vplivalo na naš način življenja. Kristjani smo lahko sproščeni in veseli. Vemo namreč, da nam ni treba v tem življenju vsega doseči. Iz te duhovnosti lahko črpamo moč, da drugemu služimo, saj na koncu vemo, da to ni bilo zamanj.

Tretja kitica se še enkrat ozre naprej v nebeško domovino. Biti doma pomeni vedno tudi, da smo dobrodošli. Tako je tudi v tem primeru. Angeli, ki nas spremljajo in varujejo in so s tem izraz Božje dobrohotnosti do nas ljudi, nas že pričakujejo. Cerkev torej ni le zemeljska skupnost. En del Cerkve – angeli in svetniki – se je že zbral pri Bogu v nebeški slavi. Ko umremo, ostanemo torej v isti družini, samo v drugem svetu.

Tam nas pričakuje tudi Kristus. Apostol Pavel na primer pričakuje, da je zanj že pripravljen venec pravičnosti (2 Tim 4,8). Na tej osnovi tudi pevec te pesmi upa, da ga bo Kristus kronal in mu s tem dokončno vrnil dostojanstvo, ki mu ga je Bog podelil že pri stvarjenju sveta, ko je človeka s slavo in častjo ovenčal (Ps 8,6). To je resnični cilj našega življenja. Prav zato so nebesa tudi naš resnični dom, ker se bo tam pokazalo naše bistvo.

Pesem pojemo predvsem pri pogrebnih slovesnostih in na praznik vseh svetih. Mnogi, predvsem starejši ljudje, se še dobro spominjajo, da so o smrti in poslednjih stvareh pri verouku slišali mnogo, kar jih je prestrašilo. Božje sodbe, vic in pekla se je bilo treba bati. Tem bolj moramo poudariti veliko razgledanost in svetopisemsko duhovnost Slomška. Napisal je že sredi 19. stoletja tako optimistično besedilo, ki je prežeto od vere v moč Kristusovega vstajenja na osnovi teologije apostola Pavla. Prevedel jo je s preprostimi besedami, tako da jo vsak razume. Tako nam je ta pesem prav v trenutkih slovesa od dragih resnična tolažba, ker priča o tem, da nam je Bog naklonjen in nas kot usmiljeni Oče že pričakuje, da nam bo kakor izgubljenemu sinu nadel praznično oblačilo in nas sprejel v svoj dom.